

Final handia

Kataluniako herri txiki batean, Pol izeneko mutil bat bizi zen. Pol mutil alai eta energetikoa zen, txikitatik desgaitasun batekin bizi behar izan zuena, eta horrek gurpil-aulkia erabiltzera behartzen zuen. Hala ere, ez zuen amore ematen eta beti bilatzen zuen bizitza bete-betean gozatzeko moduak. Bere pasio handienetako bat gurpil-aulkiko saskibaloia zen.

Polek jokalari profesional izatea amesten zuen, eta orduak ematen zituen tokiko kantxan entrenatzen, jaurtiketa libreak jaurtitzen eta jokaldiak praktikatzen. Aulkiarekin zuen trebetasuna eta jaurtiketetan zuen zehaztasuna nabarmenak ziren. Bere talentua izan arren, Polek askotan aurkitzen zituen oztopoak bere determinazioa proban jartzen zutenak.

Egun batean, Pol entrenatzen ari zela, Laia ezagutu zuen, bere adineko neska bat, saskibaloi zalea ere bazena. Laia harrituta geratu zen Polen trebetasunarekin eta, zalantzarik gabe, talde bat osatzea proposatu zien tokiko gurpil-aulkiko saskibaloi txapelketa batean parte hartzeko. Pol, ideiak hunkituta, berehala onartu zuen.

Polek, Laiak eta antzeko aniztasun funtzionalak zituzten beste mutil-neska batzuek osatutako taldeak elkarrekin entrenatzen hasi ziren.

Denborarekin, lagun onak bihurtu ziren eta taldean lan egiten ikasi zuten. Polek konturatu zen, banakako trebetasunak izan arren, talde lana funtsezkoa zela beren helburuak lortzeko.

Txapelketa hurbiltzen ari zen, eta taldea urduri baina hunkituta zegoen. Lehenengo partidan, esperientzia handiko talde baten aurka jokatu zuten. Urduri egon arren, taldeak ausardiaz eta determinazioz jokatu zuen. Teknika bikaina eta borroka-espiritu miresgarria erakutsi zituzten, baina puntu gutxigatik galdu zuten.

Porrot honen ondoren, Polek etsita sentitu zen eta bere gaitasunez zalantzan jartzen hasi zen. Geroago, Laiaren eta bere lagunen laguntzarekin, konturatu zen porrota ikaskuntzaren parte bat besterik ez zela. Taldeak ez amore ematea erabaki zuen eta inoiz baino gogorrago entrenatzen jarraitu zuen.

Taldea hobetu ahala, haien arteko adiskidetasuna ere hobetu zen. Polek ikasi zuen taldeko kide bakoitzak zeregin garrantzitsua zuela eta, elkarrekin, gauza handiak lor zitzaketela. Beren buruarekiko eta besteekiko konfiantza handitu egin zen, eta hori islatu zen jokatzeko moduan.

Gurpil-aulkiko saskibaloi txapelketako finalaren eguna iritsi zen. Polen taldeak, berak, Laiak eta bere taldekideek osatua, lehenengo partidan garaitu zituen talde indartsuaren aurka egin zuen. Estadioa beteta zegoen, ikusleak gogotsu txalotzen. Airea zirraraz eta itxaropenez beteta zegoen.

Hasieratik, partida bizia eta estua izan zen. Aurkako taldeak, jokalari esperientziadun eta trebeekin, jokoa menderatzen hasi zen. Lehenengo puntuak lortzea lortu zuten, Polen taldea markagailuan apur bat atzean utziz. Baina Pol eta bere taldekideek ez zuten amore eman; entrenamenduan ikasitako guztia eta elkarrekin egotearen

garrantzia gogoratu zuten.

Laiak, aulkiarekin azkar eta trebe, hainbat jokaldi gako egin zituen, taldeari baloia berreskuratzeko aukera emanez. Polek, bere punteria zehatzarekin, hainbat jaurtiketa libre sartu zituen, markagailua berdintzen lagundu zutenak. Bere taldekideek, bakoitzak bere joko estiloarekin, defentsa sendoa eta pase adimentsuak eskaini zituzten.

Partida aurrera joan ahala, Polen taldeak erritmoa hartzen hasi zen. Jokalarien arteko koordinazioa eta ulermena nabarmenak ziren jokaldi guztietan. Ikusleak, gero eta inplikatuago, animo oihu eta txalo artean animatu ziren.

Une gakoa partidaren azken minutuetan iritsi zen. Markagailua berdinduta zegoela, aurkako taldeak jokaldi azkar bat egin eta saskiratu zuen, bi puntu aurrerago jarriz. Segundo gutxi batzuk besterik ez ziren geratzen, eta Polen taldeak mirari bat behar zuen. Tentsio handiko jokaldi batean, Polek baloia jaso zuen Laiaren pase maisu baten ondoren. Begi guztiak berarengan jarrita, Polek jaurtitzeko prestatu zen.

Kontzentrazio une batean, Polek baloia saskirantz jaurti zuen. Denbora gelditu egin zela zirudien, baloia airean zehar hegan zihoala. Azkenean, ibilbide perfektu batekin, baloia saskian sartu zen, partida berdintzeko beharrezkoak ziren bi puntuak ez ezik, aurkako taldeak egindako faltagatik puntu gehigarri bat ere lortuz.

Polen taldeak puntu bateko aldearekin irabazi zuen partidaren azken segundoetan. Txalo zaparrada izugarri batean lehertu zen estadioa. Taldekideek elkar besarkatu zuten, garaipena ospatuz. Erakutsi zuten, elkarrekin, edozein erronka gainditu eta ezinezkoa lortu zezaketela.

Garaipena une sinestezina izan zen Polentzat eta bere taldekideentzat. Erakutsi zuten, ahaleginarekin, determinazioarekin eta talde-lanarekin, edozein erronka gainditu zezaketela. Polek, bereziki, jokalari profesional bihurtzeko ametserako urrats erraldoi bat eman zuela sentitu zuen.

Txapelketaren ondoren, Polek entrenatzen eta bere trebetasunak hobetzen jarraitu zuen. Bere istorioak beste mutil-neska batzuk inspiratu zituen zailtasunen aurrean amore ez emateko eta beren ametsen alde borrokatzeko. Laiarekin eta gainerako taldekideekin zuen adiskidetasunak sendo jarraitu zuen, eta elkarrekin saskibaloiarekiko grina partekatzen jarraitu zuten.

Polek ikasi zuen ametsak iraunkortasunez lor daitezkeela, eta adiskidetasuna eta laguntza ezinbestekoak direla auto-hobekuntzarako bidean. Bere istorioa adibide bat izan zen guztientzat, erakutsiz, muga fisikoetatik haratago, giza espirituak gauza sinestezinak lor ditzakeela.

Eta horrela, Polek aurrera jarraitu zuen, bere helburuan begira, jakinda adiskidetasunarekin, autoestimuarekin eta determinazioarekin dena posible dela. Bere istorioa inspirazio iturri izan zen askorentzat, ametsak egia bihur daitezkeela gogoraraziz, bidean aurki daitezkeen oztopoak gorabehera.